

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๒๔๘/๒๕๖๐

ระหว่าง	นางสุจิตตรา วงษ์ชูเพชร	โจทก์
	นางปัญญารัตน์ แซ่โลว ที่ ๑	
	นางสาวกฤษณ์พัชร์ พันธุ์ธนาชาติ ที่ ๒	
	บริษัทธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๓	จำเลย
	นางหรือนางสาวสุพัชรา ชัยมงคลหรือบุญมีโชติ	จำเลยร่วม

เรื่อง เพิกถอนการฉ้อฉล

ป.พ.พ. มาตรา ๒๓๗, ๒๓๘

จำเลยที่ ๑ ทำสัญญากู้ยืมเงินจากโจทก์ จำเลยที่ ๑ จึงเป็นลูกหนี้ เมื่อจำเลยที่ ๑ ทำนิติกรรมให้ที่ดินพิพาทแก่จำเลยที่ ๒ โดยเสนาหา จำเลยที่ ๒ ย่อมมีฐานะเป็นผู้ได้ลาภงอก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓๗ เพราะผู้ได้ลาภงอกหมายถึงผู้ที่ทำนิติกรรมกับลูกหนี้โดยตรง ส่วนจำเลยร่วมเป็นบุคคลภายนอกหรือไม่นั้น เมื่อพิจารณามาตรา ๒๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การเพิกถอนดังกล่าวมาในบทมาตราก่อนนั้นไม่อาจกระทบกระทั่งถึงสิทธิของบุคคลภายนอกอันได้มาโดยสุจริตก่อนเริ่มฟ้องคดีขอเพิกถอน” และในวรรคสอง บัญญัติว่า “อนึ่งความที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ท่านมิให้บังคับถ้าสิทธินั้นได้มาโดยเสนาหา” ดังนั้น จำเลยร่วม ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับจำนองทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อจากผู้ทำนิติกรรมกับลูกหนี้ จึงเป็นบุคคลภายนอก ตามความใน มาตรา ๒๓๘ วรรคหนึ่ง การจดทะเบียนจำนองระหว่างจำเลยที่ ๒ กับจำเลยร่วมเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นภายหลังจากโจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนเป็นคดีนี้ จำเลยร่วมย่อมไม่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๒๓๘ ดังกล่าว การที่จำเลยที่ ๑ ทำนิติกรรมให้ที่ดินพิพาทแก่จำเลยที่ ๒ โดยเสนาหาทั้งที่จำเลยที่ ๑ รู้อยู่แล้วว่าจะเป็นทางให้โจทก์เสียเปรียบซึ่งเพียงจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นลูกหนี้รู้ฝ่ายเดียวเท่านั้นก็เป็นเหตุที่จะขอให้เพิกถอนได้ตามมาตรา ๒๓๗ วรรคหนึ่ง โจทก์ย่อมมีสิทธิขอให้เพิกถอนนิติกรรมระหว่างจำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ และนิติกรรมระหว่างจำเลยที่ ๒ กับจำเลยร่วมได้

.....พงษ์พนิต..... หุบชบา..... ย่อ/พิมพ์
.....วันเพ็ญ..... สิทธิสา..... ตรวจจ